

55 תולדות - 1922
17 תולדות - 1922
844 זר 107 -

„אהל” בנהלל

(לרגלי הצנח „עקב ורחל”)

דולך ונעשה אמיץ יותר ויותר. בקורי
ה„אהל” הולכים ונעשים הכרחיים יותר
ויותר. העובד בכפר מחכה לבוא ה„אהל”
בקוצר רוח. וימי שהותו הם ימי חג.

במשך שנות קיומו המועטות הר-
אה ה„אהל” את חיוניותו. הוא נרקם
ונשזר לתוך מסכת הוי העובדים. השצ-
לה ברבר אמנות סרולטרית וכו' נעלמה
נגמרי לאור המציאות. ה„אהל” נעשה
ליסוד חשוב, לנכס בעל ערך ומשקל
מנכסי-צאן-ברזל של תרבות העובדים.

ויצירת תאי „למען האהל” בכל
נקודות העמק לשם רדוק הקשר בין
ה„אהל” והכרת העובדים, היא מצות
עשה שהומן גרמא.

המחזה ריתק את המסתכל, שבה
אותו בשלל גניו וצליליו והשאיר רושם
עז כל ימחה מההוי הפרמיטיבי של דור
קדומים, ההוי המדברי...

התוכן הדל רטט ונשם בשפע
חיים וסערת-און הודות לכוח יצירתו של
ה„אהל”. יש מאין. הרישמוס מפכה
בעזו בכל המהזה מראשו ועד סופו.
התמונית שלמה של צלילים ותנועות,
הפסוקים מספר, בראשית המשתלבים
לתוכו כצורתם אינם יוצאי דופן, אלא
זורמים כמעין חי ועליו.

ה„אהל” מבקר כאן זו הפס
השלישית, והההקדמות מרובה ונכרת.
אין רכרוכות של תקופת ההתהוות והילדות.
הקשר בין ה„אהל” ובין העמק